

[Yvonne Herløv Andersen]

telser, ville vi heller ikke have noget imod det.

Vi går ind i en positiv udvalgsbehandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

I socialistisk folkeparti ser vi behersket positivt på dette forslag. Da loven ikke koster de helt store penge, men i høj grad bygger på en ændret fordeling af midlerne, ligger der vel ikke de helt store forbedringer for den enkelte.

Jeg vil begynde med at tale lidt om forsikring af lønmodtagere på vej til og fra arbejdet, hvad dette lovforslag ikke omfatter. Det beklager jeg. Jeg har prøvet at slå lidt efter om det, og jeg har set, at allerede i 1929 foreslog regeringen Stauning, at lønmodtagerne blev forsikret mod arbejdsulykker, ikke alene på arbejdspladsen, men også til og fra arbejde. Synspunktet bag dette forslag var, at lønmodtagernes færden til og fra arbejdsstedet er en absolut nødvendighed for arbejdets udførelse for arbejdsgiverne. For mange lønmodtagergrupper er transporten til og fra arbejdet forbundet med langt større risiko end selve arbejdet. Derfor, mente regeringen Stauning, burde lønmodtagerne forsikres til og fra arbejdet, ganske som tilfældet var i Sverige og Tyskland. Jeg deler den opfattelse og beklager, at ministeren ikke engang prøver at få Staunings rigtige synspunkt, som Stauning desværre ikke kunne få medhold i dengang, fort igennem i dag. Det skulle jo være så meget nemmere, som ILO i 1964 har vedtaget en konvention om spørgsmålet. Jeg ved godt, at folketinget har en sammensætning, som vanskeliggør sociale fremskridt, men hvorfor prøver ministeren i det mindste ikke at komme igennem med det?

Jeg skal derpå knytte et par kommentarer til § 11, stk. 3, om sammensætningen af det udvalg, sikringsstyrelsen skal forhandle med henblik på revision af, hvilke sygdomme der kan anses for erhvervssygdomme. Jeg synes, der bør være nogle med, der enten har eller har haft skoen på, der trykker. Det vil sige en eller to, der er ramt af erhvervssygdomme. Jeg skal indrømme, at jeg her især tænker på allergiske sygdomme. Jeg finder, der er noget forkert i, at et sådant udvalg udelukkende består af akademikere. Der bør være nogle med, som har prøvet, hvad det

drejer sig om, og jeg håber, at vi kan diskutere det nærmere i udvalget.

Jeg synes også, at § 14, der drejer sig om den skadelidte, mangler sit modstykke for arbejdsgiveren, f. eks. noget om, hvad der sker, hvis en arbejdsgiver groft forsømmer sikkerheden på arbejdspladsen eller sætter stoffer i produktion uden at kende eller oplyse om skadevirkninger. I øvrigt kan jeg tilslutte mig de bemærkninger, fru Inge Fischer Møller gjorde om nogenlunde det samme.

Samtidig mener jeg, at vi måske skulle overveje, om ikke virksomhederne på en eller anden måde bør have en pligt til at anvise andet arbejde i virksomheden, som den skadede kan bestride, i stedet for at man bare bliver smidt ud af arbejdslivet.

Jeg synes, det er udmærket, at efterladte ligestilles, samt at der for efterladte børn sker en lille forbedring. Opdelingen i menerstatning og erhvervsevnerstatning ser umiddelbart ud til at være fornuftig. Jeg ville dog gerne have haft et par eksempler efter gældende lov og efter den nye lov, således at konsekvenserne trådte tydeligere frem. Jeg er lidt nervøs for dem med små skader, men det kan vi vel se nærmere på i udvalget.

Med hensyn til lovforslaget vedrørende de værnepligtige ser vi også forholdsvis positivt på det, især da dets indhold medfører ligestilling med civiles erstatning. Ingen skal dog dermed tro, at jeg er blevet tilhænger af militæret.

Opregulering af forsørgelserne vil vi også gerne være med til at se på i udvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Da de to lovforslag i forhold til lovforslaget om arbejdsskadeforsikring er følgelove, vil jeg fortrinsvis koncentrere mig om lov om arbejdsskadeforsikring.

Jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde, som netop fremhæver, at det er for dårligt, at man ikke foretager en lovændring, så at vi kan godkende den ILO-konvention, der ligger. Vi ser jo mange EF-direktiver, som vi villigt følger op med lovgivning her i landet, og det havde været rimeligt, om man nu havde benyttet lejligheden til at lave en lovgivning, der i hvert fald opfyldte ILO-konventionen.

Lovforslaget om arbejdsskadeforsikring dækker både ulykkestilfælde og erhvervssyg-